

ІНФОРМАЦІЙНІ ПРАВА ЛЮДИНИ

Written by КУЗЬО ЮЛІЯ ВОЛОДИМИРІВНА, студентка ННЮІ Національного авіаційного університету; МИРОНЕЦЬ ОКСАНА МИКОЛАЇВНА, старший викладач кафедри конституційного і адміністративного права ННЮІ Національного авіаційного університету (м.Київ)

Учасник 95-го пленарного засідання Конференції з питань інформатизації, глобалізаційних тенденціях та

трансформаційних процесах у суспільстві та свідомості, питання захисту та належної реалізації прав людини, інформаційних зокрема, не втрачає своєї актуальності. Вхідження України до світового інформаційного простору вже викликало появу раніше не знаних загроз для інформаційних прав людини. На сьогодні у нашій державі, зважаючи на складу економіко-політичну ситуацію, яка у тому числі зумовлена воєнними діями на сході України, незалежність окремо взятої особи щодо безпечного доступу, користування, розпорядження інформацією, убезпечення її персональних даних, захист інформації про неї на просторах Інтернету ставить низку завдань перед державою. Нині стабільне функціонування і розвиток кожної окремої людини, а також українського суспільства в цілому у сфері інформаційного простору, потребує повномасштабного перезавантаження інформаційної освіти, культури, а також загальнонаціональної інформаційної ідеології. А сам її ефективно впровадження зможе мати результат свідомого громадянина, який є не лише фахівцем у якійсь конкретній галузі, має базові знання, а й пишається власною державою та готовий ефективно працювати на її розвиток і благополуччя. На розвиток інформаційних прав людини впливає багато різних факторів. Це і розвиток жорсткої конкуренції на ринку інформаційних товарів і послуг, значний цифровий розрив, зіткнення і ломка законодавств країн через зникнення географічних і геополітичних меж держав в рамках інформаційних мереж, зростання кількості інформаційних загроз, втручання в приватне життя та багато інших [1, с. 55]. Права і свободи людини в сфері інформаційних правовідносин та їх гарантії відображаються в національному інформаційному законодавстві, що являє собою розгалужену комплексну галузь, яка стоїть на шляху систематизації через кодифікацію. Під цією категорією слід розуміти множину нормативно-правових актів, прийнятих Верховною Радою України у формі законів і постанов нормативного змісту, та підзаконні нормативні акти, які регулюють суспільні відносини щодо інформації. Законодавство України про інформацію складають Конституція України, Закон України «Про інформацію», законодавчі акти про окремі галузі, види, форми й засоби інформації, міжнародні договори і угоди, ратифіковані Україною, та принципи й норми міжнародного права [2, с. 147]. Не варто ототожнювати «інформаційні права» та «право на інформацію». Останнє є одним із різновидів першого. Інформаційні права і свободи людини і громадянина не можуть бути віднесені до традиційних трьох поколінь прав людини, оскільки, базуючись на постійних змінах у суспільстві, інформаційні права мають специфічні ознаки і повинні становити окреме четверте покоління прав людини [3]. До основних прав людини в сфері інформації належать: 1) Свобода особистого і сімейного життя, так як відповідно до ст. 32 Основного Закону України не допускається збирання, зберігання, використання та поширення конфіденційної інформації про особу без її згоди, крім випадків, визначених законом, і лише в інтересах національної безпеки, економічного добробуту та прав людини; 2) Таємниця листування, телефонних розмов, телеграфної та іншої кореспонденції, а згідно зі ст. 31 Конституції України винятки можуть бути встановлені лише судом у випадках, передбачених законом, з метою запобігти злочині чи з'ясувати істину під час розслідування кримінальної справи, якщо іншими способами одержати інформацію неможливо; 3) Право громадянина направляти індивідуальні або колективні письмові звернення або особисто звертатися в органи державної влади, органи місцевого самоврядування та до посадових і службових осіб цих органів, про що прямо

ІНФОРМАЦІЙНІ ПРАВА ЛЮДИНИ

Written by КУЗЬО ЮЛІЯ ВОЛОДИМИРІВНА, студентка ННЮІ Національного авіаційного університету;
МИРОНЕЦЬ ОКСАНА МИКОЛАЇВНА, старший викладач кафедри конституційного і адміністративного
права ННЮІ Національного авіаційного університету (м.Київ)

Медведеву, 05.10.2016, 07:38

3) Право кожного громадянина на достовірну інформацію про стан довкілля, відповідно до ст. 50 Конституції України така інформація ніким не може бути засекречена; 4) Право кожного громадянина на достовірну інформацію про стан довкілля, відповідно до ст. 50 Конституції України така інформація ніким не може бути засекречена; 5) Право кожного на свободу творчості і право доступу до культурних цінностей, так як згідно зі ст. 54 Основного Закону результати інтелектуальної, творчої діяльності громадянина ніхто не може використовувати або поширювати їх без його згоди, за винятками, встановленими законом [3].

Отже

ми вважаємо, що інформаційні права людини варто визначити як гарантовані державою можливості кожної людини і громадянина усіма дозволеними законом способами та засобами здійснювати задоволення своїх власних потреб в одержанні, користуванні, розпорядженні та охороні інформації. Ми глибоко переконані, що посилена увага законодавця щодо належного закріплення, охорони та реалізації цієї категорії прав у наші дні є необхідною та життєво важливою як для кожного окремого громадянина, так і всього українського суспільства.

Список використаних джерел: 1. Калюжний К.Р. Сутність інформаційних прав людини в науці інформаційного права. *Юридичний вісник*. 2012.

№ 4. С. 55—58.

2. Рудник Л.І. Право на доступ до інформації: дис... канд. юрид. наук: спец. 12.00.07 «Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право». Київ, 2015. 247 с.

3. Діордіца І. Класифікація інформаційних прав і свобод людини та громадянина.

Підприємництво, господарство і право

. 2016. №7. С. 116—121. {comments on}